

PONNY EXPRES

Časopis Spoj.Osad Hvězd

Lonely Trails & Niobara

číslo 8-9 cena 6\$

~~1973~~ Ročník 1-1974 ~~1974~~

Z obsahu:

S n í t k a t i s u

Duben - měsíc trávy

květen - máj, v přírodě ráj.

C A N A D A - /Higi/

Vypráví Brdský lodivod Marko Čermák
část 2.

N á v r a t d o minulosti /Rudy/

S E V E R S K Á M O D L I T B A - /Poutník/

Fustina - /Rudy/

H U M O R

Kamradí,

příspěvky na další číslo časopisu je nutné
odevzdat nejpozději do 1.května 1974.

S N Í T K A T I S U

Duben - měsíc trávy

V dubnu se příroda probouzí, všude je plno květů a my mladí ochránci přírody - nevíme, co dřív pozorovat.

Náš duben je měsícem lesů. Vstupujeme do něj Dnem ptactva. Na lesy se už nedíváme jako na "továrnu na dřevo". Mnohonásobný užitek poskytují tím, že

ovlivňují podnebí
vyrovnávají a upravují odtok povrchových vod
obnovují ve vzduchu kyslík.

Přežijí rok 2000 ?

Žrá Chránění živočichové

Mlok skvrnitý, čolek horský, čolek velký, čolek karpatský, blatnice česneková, ropucha obecná, rosníčka zelená, ještěrka obecná, ještěrka zední, ještěrka živorodá, ještěrka zelená, užovka hladká, užovka podplamatá, užovka stromová a želva bahenní.

.....

Květen - máj, v přírodě ráj

Všude je plno květů, mládat, shonu a ruchu. Pro mladé ochránce přírody nastává období, ve kterém by měli mít oči na stopkách, aby stačili všechno sledovat. Proto využijí každé chvílky k pobytu v přírodě. Přitom samozřejmě nezapomenou na heslo Tisu - Poznej a chraň.

Přežijí rok 2000 ?

Měsíčnice vytrvalá, len žlutý, střevíčník pantoflíček, vemeník dvoulistý, vemeníček zelený.

A to je pro dnešek vše a ahoj příště.

Čanada

Nad západním pobřežím Ontária,
výš než jsou vrcholky kanadských borovic,
v nadoblačných výšinách naprostého ticha
ukládá se slunce k spánku, ku obzoru spějí.

Jeho pout' je nekonečně dlouhá,
je tomu tak dávno a bude ještě dlouhý čas,
a pak až nastane noc tichá, mrazivá,
zlobit se nebudeme, ono vrátí se k nám s jitr
m zas.

Obloha ztemní jako už tolikrát,
řeky, jezera a potůčky uklidní své dravé vody
zvěř a ptáci půjdou také spát,
trapeři a zálesáci vzpomínat budou na
zašlé doby.

Noc rozprostře své síť v pustinách,
jen šumění obrovských hvozdů bude dálkou znít
a všechno bude křičet jako v snách
jak je krásné v těchto pustých krajích žít.

Noc pokročila, všechno ještě spí,
jen křídla nočních dravců občas do tmy zazní
potom s jitem opět slunce přichází
a všechno se do nového dne probouzí.

A ty přemýšlej o lidech a o přírodě,
jak je těžké žít v severní Canadě,
v dalekých pustinách severních
kde tato píseň tiše zní.

/Higi/

Vzprvi brdský lodivod Marko Čermák

část 2.

Roku 1928 založil kamarád Krsek, zvaný generál Packard početnou "Brdskou zimní", jinak taky "Pivní armádu" se znakem sakutské lilie a půllitrem. Desítky mužů ve stetsonech se rozcházeli různým směrem a v neděli vod vosmičky ze Smíchova a v celým proudu šlapali při muzice společně až k Andělu. Když sníh utekl ze skal, slunce zatačilo zbytky ledu do stínu v korytech potoků, překonala armáda ve Velikonočních svátcích údolí Litavky a dorazila na zříceninu Valdeku. Cílem pochodu byl Padrtškej rybník na Velkejš Brdech. Ze skupin, které překonaly kamenitý a zarostlý stoupáky vznikly "skalní trampové": v r.1927 to byl "Dicey club" a r.1929 "Brdští Supové". Ústředníma postavama té doby byly Hobart, Packart a Broches.

Po sněhu se prodlužuje šest stínů, kloužou po vejmolech vod Haloun po potoce směrem k jezírku na zachovalěj "Andyho lágř" a "camp R.N.W.M.P." Němá stráž seržantů, šest stínů vzpomínek na starý campy. Cejtím je před sebou a sotva dechu popadám, - bejvaj takový noci, kdy vidíte průsekem už z dálky střechu seníku nad "Mulatem" - dnešním "Empty campem". Ve svahu nad Drahlovicemi pak jen čtvrt hodiny cesty a můžete spatřit v zarostlým lůmku stejně zarostlýho mužíka před sroubkem pobitým kůžema jako v pohádce na "Bobanža campu".

Šest stínů se teď táhlo až na hřebenovku a uhejbaj vlevo smrčím a kamením dolů na "Polední potoky", kam jinam než na "Dice camp", starý proslulý "Zatý dno" z r.1929. Tady kolovala "hochmašina" a grogem už před čtyřiceti lety tohle je generální tábořiště a pomníček kamarádů Packarda a Brochose, kteří draho zaplatili svou ilegální činnost ve třiačtyřicátem roce. Kousek cestou ke Knížecím studánkám stojí brloh "Fox-Hall". Na potůčku nad rybníčkem nalezneme dodnes "Soví camp" a na "Kancí rokli" nahoře na třetím Posledním potoku zbejvá kousek mohy-

lového ohniště z "Poslední studánky". Rozlehlej zapomenutej lom pod Stožcem ukrývá v nejnížší proláklině camp "Bílý sup" a u největšího ze tří rybníků pod Voznicí je k nalezení udržovanéj camp "Dobrý humor".

Závěr noční hlídky patří "Windy campu" u Dobříše, neďaleko největšího bráskýho seníku "Lucerny". Tady tábořila v letech 1938-45 parta kameráda Meliche a je to se "Zlatým dnem" jediná předválečná zachovalá mohyla.

Poslyšte, nebude příští sobotu zase taková bílá noc? Mám tam nahoře takový místečko u "Stromu naděje", tam zalezu do stínu, abych nezaclánel a čekám, až zas měsíc vosvítí špičky šesti smrků, aby mohly natáhnout znovu své stíny-

A K O N E C

Návrat do minulosti

Slunce vyšlo nad obzor
kutálí se po nebi
lisří šustí pod nohama
a jen ty stromy to ví.

Leey šumí, zpívají
si písen svou
tak tesklivo: a milou
co vítr jim jí del.

Člověk ne jednou se žstaví
ve své podíli živote
chce se v átit,
jen hlavou vzpomínky mu proletí.

/Rudy/

SEVERSKÁ MODLITBA

Popřej mi pane, abych v boji
který jde životem, měl odvahu
udeřit a riskovat.
Mám-li vyhrát, dej aby to bylo
podle zákona a má víra a čest
se udržely vysoko
A mám-li prohrát, dej abych
dovedl stát u cesty a pozdravit
vítěze, až půjde kolem.

/Poutník/

PUSTINA

Hory kamení
a bříz háj, tak vypadá
můj kraj.
Ptáci zpívají, když
slunce vychází.

Velké sucho někdy ten kraj provází,
žízn pak,
v hrdle pálí, má bota
ale vyrazí dál.

Někdy na sever, pak zas
na jih, východ, západ už zná.
Sešiapane opě mám,
když procházím ten kraj,

Ohně večer zaplane
ozáří skály kolem
sova v dálí zahouká.
ty kamaráde svěř se svým bolem.

Vždyť nevíš, kdo ti
tuku zítra podá, nevíš
kdo v pustině
tebe zas přivítá.

/Rudy/

- H U M O R -

POSLOUCHEJ, BILLE, ta tvoje chajda
mi připomíná jednu divadelní hru.
Di - a kterou ?
Ze života hmyzu.

Dneske nemám kde spát, voni mi malujou ložnici.
Nebav, Frřdo, voď který doby máš ložnici?
No, voni natíraj v parku lavičky.

"HELE, ŠERIFE, tady čti, že hluboký dejchání
je smrt bakterií."
"No, jo, ty troubo, ale jak jim vysvětlíš, že
maj dejchat zhluboka?"

"TAK VÁM PĚKNĚ děkuju za převoz,
pání trampové. A kolik jsem dlužnej?"
"Deset korun, dědo."
"Kolik, dvacet korun ?"
"Ale kdepak, patnáct."

"JAK SI se vyspal v naší boudě, rede?"
"No já docela dobře, ale chudáci štěnice
celou noc nezamhouřily voko."

A to je pro dnešek
všechno.

A H O J za 14. dní.